V Staňkově, v srpnu 1925. **Zdarma!**

Výstavní List

Okresní živnostenské, průmyslové a hospodářské výstavy v Staňkově měst. od 9.-16. srpna 1925.

Zdarma! **Periodický propagační časopis.** **Nevracejte!**

Okresní živnostenská, průmyslová a hospodářská

VÝSTAVA V STAŇKOVĚ M.

— spojená s výstavou učňovskou —

pořádá se ve dnech od 9. do 16. srpna 1925 na oslavu 20 letého jubilea krajinské výstavy a 40 letého trvání živnostenské školy pokračovací za součinnosti všech živnostenských a zemědělských korporací pod protektorátem Okresní správní komise v Horšovském Týně, městské rady ve Staňkově-městysi a v Staňkově-vsi.

Ve dnech výstavních koná se trh koní, hovězího dobytka, veškerého drobného hospodářského zvířectva a plodin.

Slavnostní zahájení výstavy dne 9. srpna o 9. hod. dop. Výstava přístupna bude denně od 8 hod. ráno do 8 hod. večer.

Viz článek „Podrobný program výstavy" v tomto čísle Výstavního Listu.

Podrobný program výstavy.

1. V *sobotu 8. srpna 1925* v 8 hodin večer, t. j. v předvečer zahájení výstavy, pořádá dramatický odbor sboru dobrovolných hasičů v Staňkově městysi za účinkování jedné z nejlepších českých dramatických umělkyň, paní Otylie Benišková, heroiny Městského divadla v Plzni, a pana St. Mainera, předního člena dramatického spolku „Heyduk". Plzeň-Doudlevce, slavnostní představení Jiráskova dramatu „Vojnarka" ve dvoraně Sokolovny.

Vstupenky jsou v předprodeji u pana Jindř. Budina, hodináře a zlatníka v Staňkově měst. Ceny míst jsou vzhledem k mimořádně velké režii zvýšeny: křeslo v přízemí a balkon 8 Kč, I. místo 6 Kč, II. místo 5 Kč, místo k stání 3 Kč.

Původně bylo stanoveno, že „Vojnarka" sehrána bude v sále „u Kozinů". Poněvadž však se jeví o představení to veliký zájem, a dle počtu předběžných přihlášek bylo patrno, že by sál „u Kozinů" nestačil, usnesl se zábavní odbor, aby divadlo sehráno bylo ve dvoraně Sokolovny.

Uměnímilovnému obecenstvu Staňkova a okolí, jakož i náhodou v Staňkově přítomným hostům naskýtá se vzácná příležitost, shlédnouti hru slavné umělkyně pí. Otylie Beniškově, jakož i herce-ochotníka tak výborných kvalit, jako je p. St. Mainer.

2. *V neděli dne 9. srpna* o 9. hodině dopol. slavnostní zahájení výstavy za účasti zástupců: Staňkova městyse, Staňkova Vsi, okresu, okresní správní komise, okresní správy politické, spolků a organisací, obchodní komory atd. Pak hromadná prohlídka výstavy.

V 11 hodin dopol. promenádní koncert na náměstí.

Odpoledne od 2 do 8 hodin koncert hudby p. Mestla na výstavišti v Sokolovně (hudební pavilon).

Večer v 8 hodin „Veselice" (taneční zábava) ve dvoraně Sokolovny.

Ve všední dny, t. j. 10., 11., 12., 13. a 14. srpna jest výstava přístupna po celý den od 8 hodin ráno do 8 hodin večer (jako v neděli a ve svátek.

Každý večer ve všední dny od 6 hodin koncertování tamburašského sboru (18členného) ve výstavní restauraci staňkovského pivovaru, kdež se bude denně čepovati pivo a podávati různá občerstvení návštěvníkům výstavy od rána do pozdních hodin večerních (platí policejní hodina ve 12 hodin v noci jako v jiných hostincích).

4. *Dne 14., 15. a 16. srpna výstava drůbeže, holubů a králíků* v tělocvičně ve škole.

5. *Dne 15. srpna výstava koní* na poli vedle Sokolovny. Příchod pouze ze Sokolovny. Týž den výstava psů na letním cvičišti ve škole.

Odpoledne od 2 do 8 hodin koncert hudby p. Mestla na výstavišti v Sokolovně (hudební pavilon).

Večer v 8 hodin sjezdový večer pořádaný na počest rodáků a přátel staňkovských s vybraným a bohatým hudebním, zpěvním, recitačním a divadelním programem. Účinkují: pí. M. Říhová, p. MUDr. Frant. Eger, p. M. Brühl, virtuos na cello, p. J. Praibiš, illusionista, p. Kalina, chansonier a členové dramatického odboru sboru dobrovolných hasičů v Staňkově měst.

6. *Dne 16. srpna výstava hovězího dobytka* na poli vedle Sokolovny. Příchod pouze ze Sokolovny.

Týž den výstava vepřového dobytka a koz na letním cvičišti ve škole.

Odpoledne od 2 do 8 hodin koncert hudby p. Mestla na výstavišti v Sokolovně (hudební pavilon).

Večer v 8 hodin veselice (taneční zábava) ve dvoraně Sokolovny.

*

Zábavní koutek bude rovněž umístěn na výstavišti v Sokolovně s různými atrakcemi a bude působiti denně do pozdních večerních hodin. — Ohňostroj. — Radiokoncerty.

*

Ku doplnění této stati lze ještě uvésti, že ve školní budově (v 10 až 11 místnostech) bude vystavovati asi 100 vystavovatelů různých živností, na výstavišti v Sokolovně několik firem těžkého průmyslu (hospodářské stroje, automobily, motocykly atd.), dále bude tam státi sedm pavilonů (sklárny v Staňkově a Holýšově, pivovaru v Staňkově, hudební pavilon, pavilony firem K. Klement, F. Kreysa, Fr. Trnka, bratří Herianové) a několik menších stánků.

Co se týče hospodářské části, přihlášeno jest přes 100 koní, 50 kusů hovězího dobytka, mnoho drůbeže, holubů a králíků, několik kusů vepřového dobytka a koz, asi 20 čistokrevných psů, jakož i pěkná exposice zemědělských plodin.

*

V rámci výstavy konáno bude dosud hlášených 5 sjezdů, a sice: Dne 9. srpna sjezd Národní demokracie, dne 11. srpna sjezd učitelský, dne 15. srpna sjezd rodáků a přátel staňkovských a týž den také sjezd politických živnostníků, dne 16. srpna sjezd zemědělců.

Sjezdy tyto zajisté budou četně navštíveny, což jistě povznese velice též návštěvu výstavy. Mimo to hlášeny jsou také již hromadné návštěvy a exkurse ku prohlédnutí výstavy. —r.

Jaký účel a význam mají výstavy

o tom přináší článek „Národní Politika" č. 206 ze dne 29. července 1925, jejž zde uvádíme:

Nebylo dosud roku tak úrodného na výstavy, jako jest letošní.

Řada měst v nejrůznějších krajích republiky pořádá letos výstavy.

Turnov, Beroun, Chotěboř, Jindř. Hradec, Kroměříž, Brno, Litovel, Nové Město n. M. atd. (Staňkovskou výstavu pisatel opomenul uvésti.

Jistě každé město a každý kraj snesl na svou výstavu, co měl nejlepšího a čím se může před veřejností pochlubiti.

Zde konečně není na místě žádné přísné měřítko a tím méně už nářky, že těch výstav

je trochu mnoho, že se takto tříští energie a zájem.

Ve všech těchto krajinských, jubilejních, zemských a jiných výstavách, jak všechny byly nazvány, spatřujeme projev, že v našem hospodářském organismu to raší novým životem, zbaveným konečně poválečných nesnází a odhodlaným k novému rozkvětu.

Výstavy tyto jsou zároveň silným činitelem hospodářským, ne snad vzhledem k docilovaným také na nich obchodním uzávěrkám, nýbrž v tom směru, že vyvolávají konkurenci a ušlechtilé závodění měst a krajů v hospodářském podnikání, burcují z netečnosti a z klidu do nové práce.

A my, zdá se, nyní v dobách po válce ničeho tolik nepotřebujeme, jako právě zdravého proudu konkurence, kdo s koho!

Jsou důkazem, že po všech našich krajích a městech se intensivně pracuje a tento zdravý hospodářský regionalismus jest nejlepší zárukou našeho dalšího hospodářského rozvoje.

Přáli bychom si, aby naše krajinské výstavy byly začátkem systematického úsilí o vybudování dalších silných a četných hospodářských a průmyslových ohnisk v naší republice a aby položily základ k plnému využití přírodního bohatství a ochotnosti lidu toho kterého kraje.

(Potud „Národní Politika").

A my dodáváme, že rovněž u nás v Staňkově pochopen byl naším živnostnictvem význam a účel výstav, a tu použito bylo 40letého jubilea trvání živnostenské školy ku pořádání výstavy v Staňkově. Staňkov, důležité místo na jazykovém rozhraní národnostním, za vlády rakouské vždy zapomínané, hospodářské, kulturní a společenské středisko svého okolí, domohlo se svého rozvoje a pokroku jedině společnou prací svého občanstva, k čemuž ovšem hlavně též přispělo naše živnostnictvo, průmysl a rolnictvo, které právě nyní na této výstavě svoji vyspělost a pokrok v jednotlivých odborech širší veřejnosti ukáže.

Kéž by naše živnostnictvo, které projevilo takové porozumění pro pořádání výstavy, bylo vzpruženo k další činnosti své jak morálním tak i finančním úspěchem, vyplynuvším mu při součastnění se tak důležitého podniku, jakým nesporně jest každá výstava! *J. Zák.*

Upozornění!

Představení „Vojnarky" 8. srpna 1925 koná se z technických důvodů ve dvoraně Sokolovny.

Geologický nástin Staňkovska.

Geologická povaha Staňkovska jest dosti rozmanitá, vystupují tu prahory, praecambrium (algonkium), útvar kamenouhelný i horniny vyvřelé, mimo ovšem i mladších útvarů alluvia a diluvia (naplavenin štěrku a písku).

Praecambrium (algonkium) tvoří nejbližší okolí Staňkova a podklad veškerých mladších útvarů: carbonu, diluvia a alluvia. Útvarem tímto byl dle nejnovějších bádání označen nejspodnější stupeň prvohor, je to vlastně přechod mezi prahorami a prvohorami. Vyvinuty jsou zde tyto útvary převahou v podobě břidlic vůbec, zvláště prahorních břidlic (fylity—phyllity) a tvoří souvislé asi 12 km široké pásmo, táhnoucí se od severu přes Bor, Kladruby, na jih až téměř k hranicím bavorským u Všerub. Východní okraj tohoto pásma probíhá přes Hradec k Vytuni, dále přes katastr obce Staňkova-Vsi k Hlohovčicům na Koloveč, dále přes Kouto až k Mlýnečku u Všerub. Západní okraj obepíná téměř žulový masiv Sedmihoří a jde pak od Kladrub jižním směrem kolem Velkých Semněvic na Horšovský Týn a přes Domažlice opět k Mlýnečku u Všerub. Toto praecambrium náleží rozsáhlému území, jež se v podobě eliptické rozkládá mezi středočeským pohořím žulovým, úpatím Šumavy a Českého lesa, údolím Labským u Brandýsa a Kostelce n. L., kde je zakryto útvarem křídovým, na severu zapadá pod uloženiny kamenouhelné pánve kladensko-rakovnické a ve značné délce se přikládá k vysočině tepelské.

K území tomuto řadí se na východě žulový masiv od Hradce k Merklínu a další žulová skupina Srbice—Těšovice a okolí. Na západě prahorního pásma vystupuje značný žulový masiv, známé Sedmihoří, kterýžto masiv se rozšiřuje na sever až ke Kladrubům, část západní hranice prahorních břidlic tvoří rula severně a jižně od Horšovského Týna a amfibol. Amfibolové břidly vystupují rovněž i při východní hranici prahorních břidlic a sice na temeni vrchu Trný u Holýšova a částečně při rozhraní prahorních břidel a kamenouhelné formace východně Staňkova, dále v pruhu od Kolovče přes Kdyň až po Všeruby.

Karbon, t. j. útvar kamenouhelný, zastoupen tu známou pánví Merklínskou, rozprostírající se od katastru obce Staňkova-vsi přes Škrchleby až k Merklínu, která tvoří menší samostatnou pánev na jakési náhorní planině. Krajina tato za pradávných dob patrně pokryta byla rozsáhlými močály a jezery, na nichž rostly lesy obrovitých přeslic, plavuní a kapradin. Lesy tyto zapadly do močálů, zaneseny byly z přítoků jezer a močálů spoustami písku a jílu a proměněny postupem doby ve vrstvy uhlí. Na povrchu hlinitých a pískovitých nánosů, v nichž z rostlin oněch mnohé ještě zbytky se objevují, vytvořily se v pozdějších dobách nové močály, jež podobným rostlinstvem opět zarostly. Zbytky rostlin nalézáme na povrchu hlinitých nánosů jako otisky v lupcích (ztvrdlého jílu) a sice kůry stromů, listů a pod.

V této merklínské pánvi kamenouhelné uloženy jsou normálně dvě sloje uhelné o mohutnosti průměrně asi 50 cm uhlí, které se vyklínují na západě u Škrchleb a na východě, severně a jižně od Lhoty. Na sever dosáhá toto uložení uhelné až téměř k vytuňské (chotěšovské) fořtovně, na jih postupují uhelné flece směrem k Poděvusům a seslabují se značně, takže tou dobou nejsou v nejjižnější části dobývání schopné. Za to ostatní část tohoto uhelného uložení byla již v 19. století předmětem čilého dolování. Bylo zde několik šachet, které z hloubek kol padesáti metrů těžily po mnoho desetiletí uhlí a to až do letošního roku, kdy provoz největšího dolu vytuňského, zvaného „Ondřej", byl zastaven. Nacházejí se sice pod zemí ještě zbytky uhelné sloje, jsou to však jenom většinou slabé flíčky aneb paběrky, jichž těžení by se dnes ztěží vyplácelo. Tou dobou je pouze jediný důl v činnosti, důl „Jáchym", jeden z nejstarších dolů vytuňských, kde těžba uhelná je však nepatrná. Uhlí vytuňské, které v minulém století se těžilo, bylo původně jakosti velice dobré, bylo zde těženo i výtečné uhlí kovářské, postupem času vytěžilo se však toto nejlepší uhlí a zbylo na poslední léta dolování většinou již jen uhlí podřadnější kvality, uhlí břidličnaté, které dřívější pověst vytuňského uhlí zkazilo. Vytěžené uhlí dováželo se povozy ku dráze do

---

FEUILLETON.

Ant. Paul:

Co jsem slyšel vyprávěti.

Když čítávám národně-demokratické „Ráno", v němž chlubivají se sportovci svými pozoruhodnými výkony, vždy vzpomínám dvou příhod, jež jsem kdysi slyšel vyprávěti, a které stejným právem zasluhují, aby byly zaznamenány.

Bylo to o prázdninách r. 1888 za krásného nedělního odpoledne, kdy sešlo se u nás několik mužů, kteří prošli trpkou školou života. Všichni nesli tiži sedmi i osmi desítek let. Jako drobný studentík seděl jsem mezi nimi a naslouchal jejich hovoru. O překot vyprávěli své životní zkušenosti. Prozradím vám vyprávění starého Barboráka z naší ulice, onoho muže houževnaté práce a úsilí, jenž v několika desetiletích vryl ve tvář Mastníku tak hlubokou vrásku, že tam rozšklebena tkvi posud.

Nuže, slyšte!

I.

Když jsem nastoupil činnou službu vojenskou, netušil jsem, kam mne osud zavane. Doba byla vezlá, zvlášť pro nás Čechy. Veškerá správa veřejných věcí spočívala na bedrách úřednictva a vojska. Sloužil jsem pod Benedekem.

Roku 1859 bylo Rakousko nuceno podniknouti válku v Italii na obranu Lombardie a tak nezbylo než rozloučiti se s milou vlastí a pustit se dle rozkazu do slunné Italie. Do smrti nevymizí z mysli mé hluboký dojem sněžných velikánů alpských, nikdy nezapomenu milého pohledu na širou a úrodnou rovinu italskou!

Naše vojsko tvořilo dvě armády, jednu proti Francouzům, druhou proti Piemontanům.

My stáli pod Benedekem u Pozzolenga proti Piemontanům a měli jsme již jisté vítězství, když v tom první naše armáda, vyčerpána udatnými, avšak nesouvislými útoky u Solferina, nemohla Francouzům odolati, zakolísala a počala ustupovati. Strhla s sebou ovšem i náš armádní sbor (VIII. Benedekův), ačkoliv jsme v našem úseku byli nad Piemontany vítězi. Vytrvat v dobyté posici znamenalo vydat se na milost i nemilost nepříteli.

S těžkým srdcem loučili jsme se s návrším, na němž před malou chvílí po urputném boji jsme stanuli.

Heslem dne stala se Verona a také již příštího dne procházeli jsme jejími ulicemi.

S blížicím se polednem rostla chuť k jídlu a také palčivou žízeň zatoužili jsme zapuditi ohnivým vínem italským. Trochu peněz přece bylo a tak s odvahou vojínu vlastní vešli jsme s kamarádem do krčmy. Vůně pečeně dorážela z kuchyně až k nám, sliny sbíhaly se na jazyku, zrak bezděčně zatěkal po talířích hostů. V tom přistupuje k nám čiperná sklepnice a překkou italštinou cosi žvatlá. My na to zase po našem, až z toho byla pěkná mela. Konečně jsme se posunky dorozuměli tak dalece, že pochopila, že si přejeme jídla a pití. Ale co jísti? Spásná myšlenka prolétla mně mozkem. Můj soused pochutnává si na smaženém kuřeti. „Kikiriki!" hlasitě dere se mně z hrdla a vtipná sklepnice o překot pádí do kuchyně a v každé ruce přináší na talíři do zlatova smažené kuřátko, na němž za smíchu všech přítomných jsme si pak s kamarádem znamenitě pochutnali.

II.

Když jsem se vyučil řemeslu soukenickému, začal vyprávěti můj děd, hnala mne touha do světa, na vandr, jak se po starosvětsku říkávalo, někam hodně daleko, kde snad ještě nikdo ze Staňkov nebyl, a to nikoliv proto, abych se mohl pochlubiti, kde všude jsem byl, ale abych něco pěkného a užitečného shlédl a doma někdy také tak zařídil. Rodiče nechtěli mne ještě pustiti, neboť mi nebylo ani celých

Staňkova a lanovou dráhou, spojující důl „Ondřej" se sklárnou v Holýšově, patřící téže společnosti co důl, bylo dopravováno také po dráze do Holýšova. V minulém století valná část uhlí vytuňského byla konsumována ve sklárnách v Holýšově a v Staňkově, jinak bylo uhlí dopravováno do širého okolí povozy, hlavně směrem k Horš. Týnu, Kdyni, Klatovům a Přešticům. Na sever uhlí vytuňské daleko neproniklo, ježto v tomto směru na blízku nachází se velké šachty „Masarykův důl" v Týnci u Chotěšov, „Masarykův jubilejní důl" v Líncch a zejména pak důl Mantavský u Chotěšova, který rovněž již zanikl. Doly posléze jmenované mimo ještě četné jiné větší neb menší doly vybudovány jsou na plzeňské kamenouhelné pánvi.

Jak pro rozvoj průmyslu na Staňkovsku byla důležitou právě zmíněná kamenouhelná pánev merklínská, tak důležity byly a jsou výskyty rud v prahorních břidlách. Tyto břidly jsou právě v okolí Staňkova prostoupeny četnými rudnými žilami, z nichž se druhdy v dávných dobách těžila ruda olověná, nyní též místy i mimo této ruda zinková. Severozápadně od Staňkova měst., v katastru této obce, na t. zv. „Stříbrnici", byl důl „Jan", v němž ku konci minulého století byla po několika desetiletích opět zahájena těžba hlavně leštěnce olověného; šachta dosáhla již hloubky 180 m. Po požáru těžní věže r. 1905 byla šachta zasypána. V brzké době bude s dolováním zde opět asi započato. Dále asi 6 km na severozápad je důl „Charlotte" u Černovic, kde se těží již po léta hlavně blejno zinkové, též něco leštěnce olověného. Dolování dostoupilo zde hloubky téměř 500 m. Byl zde v posledních létech zřízen velikým nákladem moderní závod, o němž je nutno zmíniti se obšírněji zvlášť. Východně odtud u Sv. Barbory u Všekar jest šachta, kde dolováno rovněž za starých dob na olověnou rudu, nyní prohlubuje se nová šachta do hloubky přes 200 m, čímž otevře se pokračování dříve velice bohatého rudného couku (žíly) rudy olověné a zinkové.

Rudy olověné, zinkové a stříbrné vyskytují se dále na mnohých místech v okolí Staňkova, tak na „Boušově" u Všekar, u Holýšova, u Kamenice, ve Vytuni, dále u Střelic, v Mantavě (pod uhlím), u Krtina (Guratin), Lochoutnic, Horšovského Týna, na severu pásma prahorních břidlic jsou pak druhdy proslulé rudonosné žíly u Kladrub a Stříbra, na východě pak u Merklína. (Zinková ruda v žule a sice blejno zinkové a uhličitan zinečnatý, kalamín či galmei.

V okolí Staňkova vyskytují se i rudy železné, ponejvíce hnědel, tak ku př. v Ptenině, u Bukové, Merklína, Roupova, Kolovče, v dalším pak okolí jest rozsáhlé ložisko hnědele v Pocinovicích, dále je mnoho výskytů železných rud na Kdyňsku a mezi Ronšperkem, Hostouní a Borem. Tyto železné rudy vystupují buď jako samostatná ložiska, neb jako t. zv. železné klobouky, tvořící příkrov jiných rudných žil vzácnějších kovů, které ponejvíce zvětráním se přeměnily v železnou rudu.

Dále nachází se na Staňkovsku kyz železný (pyrit), zejména na Sichově, v Kolovči a na Hostouňsku, pak u Radonic.

Jmenované horniny jsou v kamenictví pro stavby zužitkovány, zejména žula z Merklínska, od Těšovic a Sedmihoří, břidly prahorní a krystalinické slouží pak na mnoha místech co kámen stavební u ku stavbě silnic, případně i za dobrý štěrk silniční. (Dobré lomy v Černé, Kamenici a Kolovči).

Diluvium vyznačuje se hlavně v pořiči vodních toků nánosem pískovým, který byl nejednou posuzován jako písek kamenouhelné formace a byl příčinou zbytečného hledání uhlí. Písek zužitkuje se nejvíce pro stavby.

Alluvium jest nejmladší doba, do níž spadá i činnost sil přírodních za našich dob. V této době utvořily se u nás štěrky, písčité a hlinité nánosy v údolích a při ústích řek a rašeliny. Dobrá kvalita hlín cihlářských byla na mnoha místech příčinou ku založení cihelen, větší kruhové cihelny jsou v Staňkově a Bližejově.

Vyvřelinami na Staňkovsku nutno označiti žuly již v předu popsané, dále vyvřeliny algonkické a algonkiem prorážející, jsou to zejména vyvřeliny komplexu spilitového. Hlavní rozšíření těchto spilitů jest v západních Čechách v pruhu od Klatov přes Plzeň údolím Mže ke Křivoklátu, Kladnu a Kralupům. Jsou to u nás diabasy (aphanity), táhnoucí se od Vráže (u Pocinovic) kolem vrchu Bílov přes Doubravu u Poleně a dále s přerušením přes vrch Bělč východně Chudenic až k Chumské; dále severovýchodně vyskytují se u Horušanského dvora, Oplota, u Skočic a na „Hůrce" u Dnešic. Mimo to nutno zde jmenovati diority na Křížovém vrchu u Stoda, u Pařezova a Otova (severozápadně od Domažlic a porfýry u Ostrova a Sulislavi v oblasti kladrubské.

Z dalšího okolí jako důležitý minerál dlužno jmenovati živce v okolí Meclova, Ronšperka, Otova, Pařezova a přilehlé krajině. Zde vystupují pegmatity, jichž živec a křemen jsou znamenité jakosti a daly podnět k rozsáhlému dobývání a mletí těchto nerostů na místě samém. V posledních desetiletích vyvinul se zde čilý průmysl živcový a jsou surové i mleté živce dodávány též do mnoho do dálné ciziny.

Jak vidno, je i na Staňkovsku přírodní bohatství dosti značné, ačkoliv krajina je dosud málo probádána. Geologicky byla Šumava a Český les i s přilehlou naší oblastí v létech padesátých minulého století soustavně studována, víme proto o této oblasti celkem velmi málo. Posledně, pokud je známo, byla krajina tato alespoň částečně geologicky probádána prof. drem. R. Sokolem a sice asi ku konci světové války. Výsledek tohoto prozkoumání jest však dosud málo znám. *F. Kreysa.*

Činěte přihlášky ku výstavě drobného zvířectva (drůbež, holubi, králíci, kozy, vepřový dobytek) pořádané ve dnech 14., 15. a 16. srpna 1925, (kozy a vepři jen 1 den a asi 16. srpna). Přihlášky přijímá p. MUDr. Václav Eger, Staňkov měst. čp. 194. Telefon 13.

Přihlášky ku vystavování psů dne 15. srpna 1925 přijímá p. J. Sichrovský, spr. pivovaru, Staňkov měst.

Přihlašujte psy čistokrevné s rodokmenem! Pěkné exempláře bez rodokmenu lze rovněž přihlásiti.

„Lípa",

lidový průmysl v Turč. sv. Martině (Slovensko).

Mimo jiné zajímavé novinky průmyslové vystavovati bude na naší výstavě „Lípa", lidový průmysl v Turč. sv. Martině, umělecky zpracované slovenské výšivky, jako: záclony, blůzičky, ložní prádlo atd.; keramiku: sošky, ta-

---

16 let. Měl jsem čekat, až se douči mladší bratr a s ním pak společně vyjíti. Nedal jsem se však ničím odraditi, připravil se a brzy z jara roku 1829, sotva sníh sešel, vyšel jsem směrem k Holýšovu dobře mně známou cestou, neboť tudy chodil jsem celý rok do holýšovské školy. Doma jsem sice slíbil, že se na podzim vrátím, nenajdu-li vhodné místo, ale dá se mladá duše slibem spoutat? Cílem mé cesty bylo Brno, kde řemeslo soukenické bylo tehdy v rozkvětu. Vesele kráčel jsem k Plzni. Tam sešel jsem se s jedním tovaryšem našeho řemesla, který přicházel z Liberce. Již o posledním martinském výročním trhu v Plzni, kde jsem byl s otcem, slyšel jsem od některých soukeníků z Chebu a Liberce, že našim stavům, na nichž pracujeme, brzy bude odzvoněno, že v Liberci pracuje se již nyní hojně na strojích a že stávka soukenických tovaryšů věci neprospěla, spíše ještě uškodila a že počet strojů nyní rychle se množí.

Tovaryš, s nímž jsem se v Plzni srazil, mně vše jen potvrdil, ba dokonce pověděl, že dle doslechu i v Jihlavě, Brně a Mohelnici zavládly poměry obdobné libereckým. To mne poněkud zarazilo, zakolísal jsem ve svém rozhodnutí a byl bych se nejraději vrátil. Ale starší kamarád byl rozhodnější a věděl hned rady. Ve Štýrsku se prý pracuje dosud ručně, je tam dosti práce, tam bude možno najíti ještě dobré místo. A již bylo rozhodnuto. Za malou chvíli kráčeli jsme z Plzně k Budějovicům a dále do Vídně a přes Semerink k Hradci. V Hradci doufali jsme najíti mistra. Avšak běda! Celý den marně jsme prochodili. Dalším cílem naší cesty byl nyní Pragerhof v jižním Štýrsku. Tam prý jest rovněž větší počet mistrů a bude snad možno uchytiti se.

Smutně vyšli jsme příštího rána ze Štýrského Hradce, já daleko smutněji, poněvadž jsem vzpomínal vzdáleného domova. V Pragerhofu mi štěstí přálo, našel jsem brzy místo, nechtěl jsem tam však zůstat, nenajde-li i kamarád práci. Poněvadž jeho úsilí aspoň na čas se uchytiti, bylo marno, rozhodl jsem se, že práci nepřijmu, a šli jsme dále.

Nyní již neměli jsme určitého cíle. A tak se stalo, že jednoho dne na obzoru objevilo se — moře. I rozhodli jsme se, že půjdeme až na jeho břeh. A skutečně, k večeru kráčeli jsme již ulicemi terstskými, hladovi, znaveni, s mučivou otázkou, kam odtud.

Nic nás nepoutalo moře, ani město, ani prapory tu a tam vyvěšené. Zemdleni stanuli jsme v hloučku lidí živě rozprávějících. Tu jsme zvěděli, že zítra koná se v Terstu jedinečná slavnost: spouštění prvního parníku na širé moře. Nemohli jsme se dočkati rána, abychom také byli svědky této okázalé slavnosti, na niž celé město se chystalo. Když jsme pak příští den vyšli na ulici, všechny domy byly oděny svátečním hávem a kdekdo mířil k nábřeží. Šli jsme také s davem. Na nábřeží stálo již ohromné množství lidu z města i dalekého okolí, parník byl před námi zakotven. Den byl krásný, slunečný.

Teprve o 11. hodině rozezvučely se všecky zvony chrámové a za nesmírného jásotu diváků vyplul parník na širé moře. Majestátně nesl se po vlnách a zvolna vzdaloval se pobřeží. Všichni s úžasem hleděli na divadlo dosud nebývalé a nerozcházeli se ani, když již obrysy parníku stávaly se neurčitými. Konečně patrný byl již jen komín se sloupem dýmu, pak již jevil se na obzoru jen nepatrný obláček — a konečně zmizel i ten. Plné tři hodiny trvala tato podívaná. Po celý ten čas živě bylo o vynálezu debatováno a připisován Resslovi, rodilému Sasu (což ovšem bylo mylné, neboť Ressl byl Čech rodem z Chrudimě).

Ještě téhož dne vyšli jsme z města a k večeru ze značné vzdálenosti poslední pozdrav na rozloučenou poslali jsme moři, které nám poskytlo takovou podívanou.

Z přehlídky koní pořádané v roce 1924 v Staňkově.

Koně jsou majetkem členů „Družstva pro chov koně chladnokrevného pošumavského v Staňkově", které jest jedním z nejlepších družstev v republice. Družstvo vystavuje svůj chovný materiál dne 15. srpna v rámci živnostenské, průmyslové a hospodářské výstavy.

Ant. Paul:

Staňkovští soukeníci.

Až do počátku 19. století vyráběla se v Čechách sukna vesměs jen na stavech. Od té doby však v soukenickém průmyslu nastává netušený obrat: z Nizozemska dovážejí se do Liberce první stroje, jimiž vyrábí se zboží schopné světové konkurence a razí si cestu do Italie, Švýcar, Ruska, Bavor. S rozvojem továrního průmyslu ubíjí se však prácerukodělná. Nastalý stav vyvolává mezi mistry, jichž bylo tehdy na př. jen v Liberci na 970, bouři nevole, továrny jsou přepadávány, stroje rozbíjeny.

Než tlak budí protitlak. Čím větší nenávist jeví se oproti strojům, tím úsilněji se zavádějí. Tovární výrobky soutěží s nejdokonalejším zbožím z ciziny přiváženým a vytlačují i dovážené výrobky anglické. Počet mistrů v průmyslových místech rychle klesá, někde na polovičku, třetinu, ba i níže. Dík houževnatému konservatismu venkovského lidu, jenž dává přednost dobré jakosti rukodělného zboží, udržují se mistři po venkově dále.

Také v Staňkově jeví se v letech čtyřicátých minulého století patrně pokles v počtu mistrů; z 26 brzy zůstalo jen 14. Ale tito zbylí mistři vyrábějí zboží jen prvotřídní, schopné jakékoliv soutěže. Pěkným dokladem jejich vkusu je pořízení pohřebního příkrovu cechovního. Černé sukno zakoupené mistrem Ant. Křížem v Plzni znelíbilo se našim mistrům, ale ani jiné zhotovené mistrem Janem Zídkem nedochází milosti před přísnou kritikou cechu a prodáno ve veřejné dražbě. Konečně k úplné spokojenosti všech utkal bezvadný kus mistr Šimon Majer.

Výroční trhy plzeňské jsou v té době ještě stále dobrým odbytištěm, neboť se těší hojné návštěvě kupujících. Pouti a trhy v širokém okolí lákají také naše prodavače.

Vedle toho vydatně podporovaly domácí průmysl sklárny a brusírny roztroušené v Pošumavi od Ronšperka až k Hartmanicům. Do okolí Ronšperka a za Kleneč dovážely se flanely zcela primitivně na trakaři, do okolí Železné Rudy dopravovali je povozníci Mozingrové, kteří odedávna vedli obchod dřevěným nádobím a měli v Železné Rudě svůj stálý nákupní pramen. Tam také dojížděli s povozy zřízenci ze skláren a brusíren roztroušených v okolí Hartmanic, aby dovezené zboží odebírali a propláceli.

Není jistě nezajímavo, že blízkost říšských hranic svádělo k podloudnictví, a nebylo tudíž řídkým zjevem, že při dodávkách bílých flanelů do brusíren podloudně dodáváno za hranice i sukno barevné. Zvláště ženy hojně v tomto oboru se uplatňovaly balíce látku na holé tělo a přes ni oblékajíce nejnutnější svrchní šat.

Ohromná potřeba finančních prostředků státu za válek napoleonských a po nich nutila vládu k překotnému vydávání papírových peněz, jejichž hodnota kvapem klesala. Protože však stejnoměrně stoupala cena hospodářských plodin, hromadila se v rukou selského lidu spousta papírových peněz a lid venkovský počal také vydávati velké sumy na své ošacení. A je proto více než pravděpodobno, že mistři staňkovští dle ústního podání tržívali o bartolomějském trhu plzeňském po dvanácti až patnácti stech zlatých stříbrné měny.

Bylo tedy několik závažných příčin, které rozvoj tohoto řemesla u nás podceňovaly a na výši doby udržovaly. Tím je také dostatečně odůvodněn značný počet mistrů, z nichž mnozí ještě tenkráte pracovali na 3—5 stavech celoročně.

Ale s rozvojem továrního průmyslu a zánikem četných menších brusíren zastihla krise i tento stav a tak zvolna zahubeno bylo ze starodávných řemesel jedno z nejznamenitějších a nejrozšířenějších, které od 14. do 19. století těšilo se přízni panovníků i vlád.

Staňkovští soukeníci chodívali o církevních slavnostech pod červenými korouhvemi. Dvě za mého dětství byly ještě v staňkovském kostele, snad jsou tam dosud.

Ant. Paul:

Cech soukenický v Staňkově měst.

Řemesel a řemeslnických pořádků u starých Čechů nebývalo. Také se v dávných dobách neprovozovala řemesla od zvláštních tříd obyvatelstva. Jednotlivé rodiny a později celé obce specialisovaly se na výrobu určitého zboží, jež si pak vzájemně vyměňovaly. Teprve ve 13. a 14. století povstávaly řemeslnické pořádky či cechy, které působily znamenitě na zdokonalení některých řemesel, takže je povznesly až na stupeň umění. V té době také značně pokročilo plátenictví a soukenictví. Sám císař Karel IV. podněcoval vydatně rozvoj těchto řemesel a poskytl jim zvláštní výsady.

V Staňkově kvetlo řemeslo soukenické od nepaměti. Jeho rozvoji bylo však jistě nemálo na překážku, že se mistrům přes veškeré úsilí nedařilo zříditi samostatný cech. Patřili totiž odedávna k cechu strážskému (Neustadtl). Cech tento měl hojně spolkových členů a míval dva cechmistry a cechovního inspektora. Povinností našich mistrů bylo navštěvovati čtyřikrát do roka — vždy o suchých dnech — valné hromady spolkové ve Stráži. Odlehlost střediska byla tu jistě nemalou překážkou řádnému plnění této povinnosti a „matka-pokladnice" hojně obohacována pokutami plynoucími z kapes našich mistrů.

Je tudíž pochopitelno, že dály se časté pokusy o osamostatnění.

Poslední pokus o cechovní osamostatnění udál se v letech třicátých minulého století. Přes čtyři roky trval tento úporný boj s mateřským cechem, nežli našim mistrům poštěstilo se dosáhnouti toho, aby po křesťansku, t. j. s odznaky cechovními mohli býti pohřbíváni, aby polovička čtvrtletních poplatků pokladně odváděných zůstala k podpoře domácí organisace, a aby do společné pokladny odvádělo se jen zápisné učedníků a uložené pokuty.

Od té doby začali pak staňkovští mistři žíti vlastním životem. Roku 1832 pořízen příkrov za 40 zl. konv. mince, kterýžto obnos opatřen výpůjčkou u domácích mistrů Antonína Kříže a Michaela Majera. Zápůjčka byla vyplacena v stříbrných dvacetnících s výhradou, že bude vrácena v téže minci a úrokována pěti ze sta. Osmnáct mistrů zaručilo se za správné splacení tohoto obnosu veškerým svým majetkem ležícím v Staňkově městysi. Ještě po pěti letech vybíraly se peníze na úrok na tento dluh, jenž zatím vzrostl dalšími výpůjčkou na 130 zl. kon. m.

V r. 1836 svolili konečně strážští, aby staňkovští mistři mohli právoplatně přijímati učedníky, dávati za vyučenou a přijímati mezi mistry, opatří-li si souhlas vrchnostenského úřadu v Chotěšově. Dvakráte vyšla za tím účelem tříčlenná deputace do Chotěšova, aby vrátila se s nepořízenou. Cestovní výlohy těchto dvou výprav činily 1 zl. k. m. Pan vrchní, snad návodem strážských, byl příliš nepovolný.

Posléze došlo se k náhledu projíti k panu vrchnímu kuchyní. Byl koupen pěkný beránek za 6 zl. a zvláštní posel vyslán s ním předem. Za ním pokorně kráčeli žadatelé. A hle, dar byl přijat a tu již s odvahou vešli deputanti do vrchnostenské kanceláře, kde jim konečně

líře a pod., dále dřevěné umělecky vypracované kasety, kalamáře a pod.

Výrobky tyto zasluhují svojí rázovitostí lidového umění slovenského náležité pozornosti, neboť těší se pro svoji ladnou úpravu a umělecké zpracování zasloužilé oblibě nejen v naší vlasti, nýbrž i za hranicemi.

Jsme přesvědčeni, že tyto výrobky našim ženám a dívkám libiti se budou, a že nebude jediné, která by jimi svoji domácnost neozdobila.

Vždyť v těchto výrobcích tkví rázovitost a milá povaha našeho slovenského lidu, jenž hrdě a nezlomně snášel kruté pronásledování maďarské, které bylo daleko horší našeho jařma rakouského.

Odměňme se hojným nákupem našim bratřím Slovákům za jejich nevšední obětavost, s níž naši výstavu svojí krásnou exposicí obeslali.

Zastoupení „Lípy" na výstavě z ochoty převzal pan Jan Fay, obchodník v Staňkově vsi.

Upozornění! V předvečer zahájení výstavy v sobotu dne 8. srpna 1925 v 8 hod. več. v „Sokolovně" schrajе dram. odb. sboru dobr. hasičů v Staňkově-měst. Jiráskovo drama:

„VOJNARKA"

za účinkování pí. Ot. Benískové, heroiny Měst. divadla v Plzni a p. St. Mainera, př. člena dram. spolku „Heyduk", Plzeň-Doudlevce.

Bližší viz na divadelních cedulích!

Ku sjezdu rodáků staňkovských v sobotu 15. srpna 1925 koná se pod protektorátem výst. výb. v Sokolovně v 8 h. več.

Pestrý večer

s bohatým programem hudebním, zpěvním, recitačním a divadelním.

Účinkují:

pí. M. Říhová, p. MUDr. F. Eger, p. J. Praibiš, p. J. Kalina, p. M. Brühl, salonní kvintet p. Somolíka a členové Dram. odboru sboru dobrovol. hasičů v Staňkově-měst.

Restaurační zařízení. Vstupné Kč 5·—.

přislíbeno příznivé vyřízení žádosti a později zvláštním poslem také doručeno. A tak vešla v platnost smlouva toho roku uzavřená, ježto dostalo se jí i sankce vrchnostenské.

V té době (1837) připomíná se v Staňkově 26 soukenických mistrů, jejichž jména pro zajímavost uvádím: Trnkové (6), Kohoutové (4), Paulové (3), Pavlíkové (3); po dvou: Zídkové, Švábové, Majerové, Grubrové; pak Kříž a Maršálek.

Novým živnostenským řádem z 20. prosince 1859 učiněn cechům konec. Cechy proměnily se ve společenstva na nových základech a starý život v nich zvolna zanikal. Starší mistři vymírali a mladší generace až na ojedinělé případy se tomuto průmyslovému odvětví nevěnovala. Řemeslo soukenické ustupovalo vždy víc a více továrnám a práce lidských rukou strojům. A tak během jednoho století ocitlo se na pokraji zániku řemeslo, které před tím tak utěšeně kvetlo.

Vzpomínka na rok 1866.

Prušáci v Staňkově — Staňkov za války r. 1866.

Příštím rokem v měsíci červenci bude tomu 60 let, kdy vypukla válka Pruska proti rakouskému císaři v odměnu za to, že mu pomáhal v r. 1864 vydobíti Šlesvik-Holštýn. Válka tato však netrvala dlouho, jelikož Prušákovi se nekladlo v cestu žádných překážek. Vypuknutí této války v tehdejší době způsobilo velký rozruch po celých Čechách.

Od Král. Hradce, kde byla větší srážka, postupoval nepřítel rychle ku Praze, a dále až k Plzni. V Staňkově obyvatelstvo nepřítele také očekávalo a bylo připraveno opustit Staňkov a uchýlit se do lesů.

Té doby byl poštmistrem p. Meyroser, záložní důstojník, který ihned nařídil veškeré „orlíčky" odstraniť, by nepřítel nebyl na budovy veřejné, státní, upozorněn, jelikož byla obava, že na budovách takových by se mohl mstíť (zvláště na poštovní budově).

Lid nepracoval a shromažďoval se na ulicích a náměstí a rokoval o válce, dráha přestala jezdit, pošta dojížděla jednou denně a lid dychtivě očekával noviny. Tehdy odebírala obec naše „Národní Listy", které se veřejně před radnicí předčítaly.

Purkmistrem byl tehdy pan František Trnka, který před radnicí promlouval k obecenstvu, jak se má chovati, až nepřítel přijde, aby se mu mohlo se vším vyjíti vstříc.

Pan Otto Kreysa, studující, nabádal občanstvo, aby připravilo oves, seno, slámu a jiné potřeby pro nepřítele. Vše prý bude zaplaceno, jinak by si nepřítel potřeby ty vzal sám.

Cenné věci se uschovávaly ano i zakopávaly a očekával se okamžik stěhování.

Hrozně působilo stěhování lokomotiv z Brodu přes Staňkov do Plzně a odstraňování železničních mostů.

Na to jednoho večera projel Staňkovem kočár s pruským důstojníkem a plzeňským radním, kteří jeli do Horšovského Týna pro válečnou daň — a později úplně v klidu se vraceli zpět.

V Praze, v Plzni i jinde se nepřítel choval slušně. V několika dnech pak byl prohlášen mír, a daň válečná na Horšovsko Týnsku vybraná musela býti opět vrácena.

Tak i v Staňkově nastal klid.

Po proiednaném míru odjíždělo pruské vojsko drahou Staňkovem do Německa, a lidé se chodily dívat na Prušáky, o kterých se lid domníval, že snad budou zde páchati ukrutnosti a jiné válečné neplechy. Vojsko však Staňkov projíždějící vyhazovalo obecenstvu z vlaku cukr, kávu, doutníky i peníze. Obecenstvo, zvláště děti, shromážděné u dráhy, rvaly se o tyto věci, což se Prušákům velice líbilo. Rozhazování tyto věci ovšem pocházely z různého válečného rabování.

Transporty vojska německého trvaly asi tři neděle; každý den jeden vlak vezl vojáky do jich domova.

Pro Staňkov tedy skončila tato válka poměrně ještě dobře, ačkoliv obyvatelstvo očekávalo s hrůzou počínání nepřítele. *M.*

Pozor! Výhoda!

Stálé vstupenky à 15 Kč

platné po celou dobu výstavy od 9.—16. srpna 1925 do všech objektů výstavních budou prodávány a vydávány od 4. srpna ve výstavní kanceláři.

Kuchyňské zařízení, hospodářské nářadí, nástroje, včelařské a sportovní potřeby koupíte nejlevněji u Imy

W. Zimmerhackl a spol.

Františkánská 7. **Plzeň.** Telefon č. 26.
Nejstarší železářský závod v Plzni.
Založeno r. 1785.

Chic Parisien. Modistství.

Nejmodernější a nejvkusnější

klobouky

v cenách levných koupíte vždy u Ly

Viktorie Chottová,
modistka.
Staňkov m., filiálka **Stod.**

Spojené továrny hospodář. strojů

Fr. Melichar - Umrath

a spol., akc. spol. **Brandýs n L.**

doporučuje veškeré hospodář. stroje všech druhů.

Zástupce: **J. Fikrle, Merklín.**

Jan Fišer,

rolník v Kvíčovicích č. 21,

má na prodej pár hřebiček as 14 měs. starých, belgického rázu, prvotříd. Cena dle dohody.

Pilmaier Josef,

malíř pokojů a divadel. dekorací

Staňkov.

Práce provádí rychle, solidně a levně.

Sjezd rodáků a přátel staňkovských

konati se bude v Staňkově dne 15. srpna 1925 u příležitosti pořádání Okresní živnost., průmysl. a hospodářské výstavy.

Pokud jsou adresy známy, rozesílají se pozvání s připojenými přihláškami.

Hodiny. - Zlato.
Stříbro. Šperky.

Odborný závod hodinářský.
Vlastní výroba hodin
Jindř. Budín, Staňkov m.
Správky vyřizuji přesně se zárukou.
Nejlevnější ceny. Prodej se zárukou.
Velký výběr.

Optické zboží.
Odstředivky.
Sicí stroje.

Nejlevnější nákup. Dobré zboží.
u firmy
RUDOLF KUPKA,
odborný obchod
smíšeny, koloniální a lahůdkářský
v Staňkově, náměstí.

Josef Pavlík Staňkov.
Restaurace „u Nádraží."
Staňkovské a plzeňské pivo,
též dobrá vína.

Karel Paul,
pekařství v Staňkově městysi.
Denně čerstvé pečivo.

Václav Fišer, Staňkov.
Výroba nábytku.
Ceny mírné.

Mořic Wilhelm,
velkoobchod v Staňkově měst.
Železo, cement, pokrývky atd.

Inspektorát
První české vzájemné pojišťovny
v Praze
V. Stengl, Staňkov
uzavírá veškeré druhy pojištění.

Frant. Kozina,
hostinský v Staňkově.
Výborná kuchyně, hostinské pokoje,
dobré pivo.

Městská spořitelna v Staňkově
(Vklady 10,000 000 Kč, reservní fondy 390.000 Kč. Účet poštovního úřadu šekového č. 9968)
přijímá vklady v každé výši na výhodný úrok a bez výpovědi vyplácí, **poskytuje zápůjčky** všeho druhu na mírný úrok, provádí veškeré obchody peněžní promptně a kulantně, udílí informace ve všech záležitostech finančních ochotně a bezplatně.

Karel Petrásek,
cukrářství, víno a likéry
Staňkov.
Denně čerstvé zboží.

Frant. Pavlík,
Staňkov.
Fotograf.

Koželužství Jakuba Sattlera v Staňkově.
Výroba čistě třískového podešvu.
Náměstí č. 5. Telefon č. 14.

Přesvědčte se!
Jiří Vaněk,
vlastní výroba a sklad všeho druhu obuvi
v Staňkově m. č. 80,
roh Tržní a Soukenické ulice.
Přesvědčte se!

„LEGIE."
Pojišťovna v Praze.
Zástupce: V. Kohout, Staňkov.

Bři. Werunský,
Staňkov.
Obchod veškerým dobytkem
chovným i jatečným.

Leopold Plachý
Knihařství a papírnictví
v Staňkově měst., náměstí.
Veškeré časopisy.

Frant. Petrásek
Pekařství v Staňkově měst.,
Chodská ulice.
Denně čerstvé zboží.

Václav Keck,
sedlářství a čalounictví
v Staňkově městysi.
Ceny mírné.

Zlaté, stříbrné, alpakové, americké zboží, hodiny a hodinky nejlepších druhů nakoupíte nejlevněji u fy
Bedřich Straka,
odborný závod v Staňkově.
Správky s roční zárukou rychle a levně.

Tiskárna—Závorka—Staňkov
Sázecí stroj. *doporučuje se ku zhotovení všech tiskopisů.* Stereotypie.
V mé exposici na výstavě vyložena bude kniha pro dobrozdání ctěného občanstva na Staňkovsku, zda přeje si vydávání časopisu „Staňkovsko", po případě, mohu-li počítati s předplatným a insercí podepsaného.

Družstevní elektrárna, skladiště a mlýn v Staňkově.
Z. s. s r. o.
Telefon 8. Telefon 8.
Pohon, světlo. Instalační materiál. Nákup a prodej všeho druhu obilí a semen. Umělá hnojiva, krmiva. Moučné výrobky. Mletí ve mzdě.

Jmění 250,000.000 Kč.
Uzavírá pojištění: životní věno dítek, povinné ručení, rozbití skel, dopravní.

„SLAVIA"
vzájemně pojišťovací banka v Praze.
Vrchní zástupce **Jan Fay** v Staňkově.

Pojištěné kapitály 1.000,000.000 Kč.
Pojišťuje proti požáru, krupobití, vloupání, úrazu. Poškození a rozbití strojů.

(Založeno 1832). **F. KREYSA, Staňkov.** (Telefon čís. 9.)
Parostrojní kruhová cihelna v Staňkově
vyrábí veškeré druhy strojních cihel, zvonivky ostře pálené, tašky falcové, lisované a tažené, červené i černé, půdní dlaždice, drenážní trubky, radiálky na stavbu komínů, duté cihly a jiné výrobky dle objednávky.
Uhelné doly „Dobré štěstí" v Dobřanech
dodávají pro domácí otop a průmyslové topení vysoce výhřevné uhlí kamenné, strojně tříděné. Veškeré zboží cihlářské i uhlí dodává se drahou franko neb dováží se vlastními automobily. Velký sklad upotř. železného zboží a strojů.

Hospodářské stroje,
benzinové a elektrické motory, šicí stroje, velocipédy, pneumatiky a odstředivky Vám dodá, jakož veškeré opravy se zárukou provádí **Josef Vacík,** strojírna v Staňkově

Jan Mareš,
kamnářství
v Staňkově měs.

Josef Šmidhamer,
kožešnictví a kloboučnictví
v Staňkově.
Ceny velmi levné.

Přistupujte za členy spolku chovatelů drobného zvířectva.
Přihlášky přijímá pokladník p. MUDr. Frant. Eger v Staňkově.

Jan Roučka,
podnikatelství staveb v Staňkově.
Provádí veškeré stavby velmi rychle, levně a solidně.

Fr. Štengl, Staňkov.
Obchod galanterním, pleteným a stávkovým zbožím.
Velký výběr kuchyňských potřeb za nejlevnější ceny.

F. Eger,
sklenářství
v Staňkově.

Kašpar Korba,
závod malířský v Staňkově.
Veškeré práce provádím velmi solidně a levně.

Veškeré práce lakýrnické a malbu písma provádí odborně a levně
A. Vorlíček, V. Starý,
závod lakýrnický a malířství písma v Staňkově m., nám. 33 (na staré poště).

Václav Frei,
strojní kolářství v Staňkově.
Provádění do kolářského oboru spadajících prací.

Občanská záložna v Staňkově Vsi
z. s. s r. o.
úrokuje vklady nejvyšší sazbou a povoluje půjčky za podmínek nejvýhodnějších.

Přihlásil ses již za člena
Zemědělské jednoty
čsl. republiky?
Zemědělci, vstupte všichni do této největší odbor. organisace.
Členství skýtá značné výhody.
Přihlášky přijímá předseda T. Raděj.

Babka Jan, obuvník
v Staňkově.
Sklad všech druhů obuvi.
Ceny mírné.

Frant. Malík,
závod krejčovský, Staňkov.
Zhotovení obleků z přinesených látek vkusně a levně.

Fr. Trnka, Staňkov.

Parní pila, velkoobchod dřívím, uhlím, vápnem a veškerými stavebními potřebami.

Podnikatelství staveb. **Cihelna a lomy.**

Živnostenská záložna v Staňkově,

zapsané společenstvo s ručením obmezeným,

přijímá vklady od členů i nečlenů.

Povoluje směnečné zápůjčky.

Úvěr na běžný účet a cenné papíry.

Záložna podléhá revisi: zemské správní komise, ministerstva obchodu, zemského svazu živnostenských záložen a družstev v Čechách.

Upisuj každý členské podíly, jež se zúročí za rok 1924 6%.

Ukládejte své přebytky do svého ústavu.

Bratří Herianové,

podnikatelství staveb Staňkov,

provádí stavby, průmyslové, hospodářské, stavby a adaptace obytných domů.

Plány a rozpočty zhotovují rychle přesně a levně.

Josef Sklenář, Staňkov.

Závod řeznický a uzenářský.

Denně čerstvé uzenářské zboží.

Pozor!
Specielní výroba obuvi a sklad obuvi, kůže a příprav
Václav Žák,
Staňkov - náměstí.
Ceny levné. — Obsluha vzorná.

Hotel „Zídek“

Staňkov Ves.

Výborná kuchyně, výčetné pivo, hostinské pokoje.

MUDr. FRANTIŠEK EGER,
železniční, pokladenský a praktický lékař
V STAŇKOVĚ městysi,
Náměstí č. 35.
Zubní praxe.

ANTONÍN ŘÍHA,
okresní zvěrolékař pro obvod staňkovský, bydlí v Staňkově Vsi
číslo 153 (u měšťanské školy).

MUDr. VÁCLAV EGER,
praktický a pokladenský lékař,
Staňkov č. 194. — Telefon 13.
Horské slunce.

Ochutnejte chvalně známé staňkovské pivo!

(Světlý a černý ležák, jakož i pivo obyčejné.)

Trvanlivé a moderní látky, hotové obleky i na míru šité levně dodá
fa. Jaroslav Šizling
Staňkov.

K. Klement, Staňkov.

(Zal. v roce 1860.)

Sklad uhlí, vápna, cementu, nosičů, kolejnic, železa, kování, hřebů, rákosu na stropy, lepenky, dehtu, asfaltu, karbolinu, sádry, kamen. rour a jiných stav. hmot. Oleje, mazadla, fermež, laky, suché, třené a fasádní barvy. Umělá hnojivá. Obchod smíšený.
Cihelna v Staňkově, vápenice a cihelna v Sušici a v Žichovicích.

Řídí redakční kruh za odpovědnosti Josefa Žáka v Staňkově. — Tiskl František Závorka v Staňkově.